

Rob Hoogeveen: 'Lathyrus zit

Bloementeler Rob Hoogeveen is verknocht aan Lathyrus. Onder het motto 'liever goed dan groot' teelt hij dit gewas op slechts 1.100 m². Een goed deel van het jaar heeft hij er zijn handen vol aan. Niet in de laatste plaats omdat zijn zelf geselecteerde rassen zeer productief zijn. Ook het kruisen heeft hij inmiddels zelf ter hand genomen.

TEKSTE EN BEELD: JAN VAN STAALDUINEN

Lathyrus of siererwt is een echt niche-product. Bruidsboeketten kunnen nauwelijks zonder deze heerlijk geurende, veelal witte of pastelkleurige bloemen. Daarbuiten worden in bloemenwinkels of -kramen overwegend de goedkopere, kortere lengtes verkocht.

Rob Hoogeveen uit Nieuwveen is één van de weinige telers die zich uitsluitend op Lathyrus richt. Niet in de laatste plaats omdat het een zeer welig en bewerkelijk gewas is, dat wekelijks onderhoud vraagt. De teler heeft dat er graag voor over. En het moet gezegd worden, de hoog opgroeiende rijen staan er keurig bij. "Dit is geen product voor iedereen", beaamt de teler. "Zeker niet als je streeft naar een flinke oppervlakte. Hier staat 1.100 m² en daar heb ik mijn handen van maart tot juni meer dan vol aan. Het is bovendien geen gemakkelijke teelt. Voor een hoge productie van goede kwaliteit moet je er echt bovenop zitten."

Veel geleerd

Na één jaar buitenteelt begon Hoogeveen

Lathyrus zit in de familiegenen. Zal dochter Roos het bedrijf later voortzetten?

in 1993 in een gehuurde kas van 3.500 m². Voor zo'n bescheiden oppervlakte Lathyrus had hij al zes man personeel nodig. "Ik was veel tijd kwijt met organiseren, aan- en bijsturen", memoreert hij. "Daardoor haalde ik niet de productie en kwaliteit die ik voor ogen had. Het was keihard werken voor weinig geld. Daar ben ik snel mee gestopt. Ik ging door in een kleinere, onverwarmde kas en werkte 's winters op een ander bedrijf. Daarna heb ik me nog een paar jaar verhuurd als zelfstandige zonder personeel. Dat was een leerzame tijd, waarin ik vooral op grotere bedrijven veel nieuwe kennis en bedrijfskundige inzichten heb opgedaan."

Weer zelfstandig

Het bloed kruipt echter waar het niet gaan kan. In 2002 kocht Hoogeveen zijn huidige, verwarmde kas. "Zaad had ik nog, dus herstarten was vrij eenvoudig", vervolgt de ondernemer. Nadat hij eind september had geplant, oogstte hij eind februari de eerste bloemen. Eind juni oogst de sierteler de laatste bloemen, maar het werk is dan nog niet gedaan. Hij teelt nog een maand door voor de zaadwinning.

"Vergeleken met tien jaar geleden producer ik meer en betere bloemen. De kopers betalen me ruimschoots meer dan de middenprijs. Ondanks het kleine areaal kan ik er behoorlijk van leven. Mijn vrouw Annelies doet de administratie en werkt daarnaast parttime als accountant. Samen hebben we een prima gezinsinkomen."

Grote spreiding

Gevraagd naar productiecijfers, zegt de teler dat die sterk uiteenlopen. "Van mijn beste selecties oogst ik 500 bloemen per m², het gemiddelde ligt rond de 400. Dat zullen weinig telers halen. De meeste telen ook andere gewassen en kunnen er daarom minder aandacht aan besteden. Als je kijkt naar de meteropbrengst is de spreiding

Van de beste selecties oogst Hoogeveen 500 bloemen per m². Van deze helderwitte selectie heeft hij nog hogere verwachtingen.

ding nog groter. In een tegenvallende teelt liggen de opbrengsten rond de vijf euro. Doe je het goed, dan is meer dan 40 euro per m² niet uitzonderlijk. Taklengte en productie zijn de bepalende factoren."

Eigen selecties

Volgens Rob Hoogeveen zijn Botrytis, knopval en korte bloemtakjes de grootste bedreigingen tijdens de teelt. Botrytis en knopval hangen samen met een wisselend klimaat en groeiotoornissen.

De lengte van de bloemtakjes hangt samen met de lichthoeveelheid. Bij een sterke instraling en hoge temperaturen worden ze korter, wat de prijsvorming uiteraard niet ten goede komt. Begin april heeft hij de krijtspuit al te hulp geroepen. Van de zes soorten in de kas heeft de teler er in de loop der jaren drie zelf geselecteerd. "Die zitten duidelijk hoger qua productie en/of bloemgrootte", licht hij toe. "Binnen twee tot drie jaar wil ik alleen nog met eigen rassen werken. Ze brengen duidelijk meer op dan de oude soortjes."

Het is jammer dat er in Lathyrus nauwelijks wordt veredeld. Anderzijds vormt dat juist weer een extra uitdaging. Vorig jaar ben ik zelf begonnen met kruisen. Dat is natuurlijk lange termijnwerk, maar ik heb er veel vertrouwen in. Als je ziet dat spontane mutanten al zoveel betere resultaten geven, moet er nog veel potentie inzitten."

Kruisen en bijbouwen

Vooralsnog is Hoogeveen niet van plan

in onze familiegenen'

Hoogeveen: "Vorig jaar ben ik zelf begonnen met kruisen. Dat is natuurlijk lange termijnwerk, maar ik heb er veel vertrouwen in."

de vruchten van zijn verdelingswerk beschikbaar te stellen aan derden, met uitzondering van zijn naaste familie. Twee broers, een zwager en een oom zijn eveneens actief in de lathyrusteelt. "Blijkbaar zit de Lathyrusteelt bij onze familie in de genen", zegt de sierteler.

Heeft hij naast kruisen en selecteren nog meer toekomstplannen? "Jazeker. Dit

najaar laat ik 2.000 m² kas bijbouwen. Niet om in de oude valkuil van schaalvergroting te stappen, want dat ligt me niet. Ik houd het graag overzichtelijk. Die extra kasruimte ga ik verhuren. Dat doe ik ook met een andere kas die ik hier in Nieuwveen heb gekocht. Bij Lathyrus is het handig om meerdere percelen te hebben. Na vijf jaar loopt de kwaliteit sterk

terug en moet je overschakelen op verse grond. Daarvoor ben ik nu niet meer afhankelijk van anderen."

SAMENVATTING

Rob Hoogeveen teelt op 1.100 m² zes soorten (kleuren) Lathyrus en zegt hiervan te kunnen leven. Drie soorten zijn eigen selecties, die duidelijk beter presteren dan de traditionele rassen. Omdat er in Lathyrus nauwelijks wordt veredeld, heeft de teler dit vorig jaar zelf ter hand genomen.